

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/196/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317217851
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2317217851.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: C. I., nar. XX.X.XXXX, adresa Z. - Z., G. XXXX/XX, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária GOLIAŠOVA GABRIELA, s.r.o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679 (adresa na doručovanie: Piešťany, Teplická 7434/147), o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 17Csp/262/2017-52 zo dňa 22.5.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. 4507211147 uzatvorenej dňa 22.7.2015 medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť Slovenskej republike, na účet Okresného súdu Galanta, súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 99,50 eura a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu ako ho zistil z vykonaného dokazovania, že dňa 22.7.2015 uzatvorili strany sporu zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. 4507211147, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 2.800,- eur, s mesačnými splátkami vo výške 82,68 eura, počet splátok 48, celková čiastka splatná spotrebiteľom 3899,04 eura, ročná úroková sadzba 17,40%, RPMN 19%, priemerná RPMN 18,24%, prvá splátka bola splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, splatnosť jednotlivých ďalších splátok bola určená na 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Žalovaný je spoločnosť s predmetom činnosti - poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom. Niet pochyb, že žalobca uzatváral zmluvu ako spotrebiteľ.

3. Súd vec právne posúdil aplikáciou hmotnoprávných ust. § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. g) a h), § 9 ods. 2 písm. f), g), k) a l), § 11 ods. 1 písm. b) a e) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov...

4. Následne súd prvej inštancie vecne argumentoval tým, že po preštudovaní úverovej zmluvy, v zmysle § 9 a § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. zistil, že úverovú zmluvu je nutné považovať ako zmluvu uzatvorenú bezúročne a bez poplatkov. V zmluve absentujú údaje podľa § 9 ods. 2 písmena f/ citovaného zákona, a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd sa v tomto smere plne stotožnil s právnou argumentáciou žalobcu. Termín konečnej splatnosti definovaný ako 48 mesiacov po poskytnutí

úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. nenapĺňa zákonnú požiadavku presného dátumového vymedzenia bez toho, aby sa spotrebiteľ nemusel k tomuto údaju prepočítavať. Gramatický výklad pojmu „termín“ je podľa Slovníka slovenského jazyka definovaný ako presné časové vymedzenie určené pre nejaký úkon. Presné časové vymedzenie znamená uvedenie konkrétneho dátumu - t. j. dňa, mesiaca a roku, v ktorý deň zaniknú povinnosti dlžníka zo zmluvy v prípade jej riadneho plnenia. Tu odkázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 12Co/19/2016 zo dňa 30. 3. 2017, v ktorom súd konštatoval, že pod termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je potrebné rozumieť presné dátumové vyčíslenie, aby spotrebiteľ bez akýchkoľvek pochybností získal vedomosť o tom, ktorý je posledný dátum splatnosti jeho záväzku. V danom prípade zmluvné dojednanie o úhrade poslednej splátky veriteľovi nemožno akceptovať ako nepochybné určenie termínu konečnej splatnosti, pretože dlžníkovi nie je zrejmé, o aký konkrétny dátum ide. Konečnú splatnosť úveru nemožno ponechať ani na matematickom výpočte podľa úpravy v zmluve, kedy sa má splatnosť prvej splátky odvíjať od dátumu poskytnutia úveru. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a kedy je splatná posledná splátka. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“.

5. Pri podpise zmluvy nebolo možné jednoznačne určiť dátum splatnosti prvej splátky, nakoľko nebolo jasné, kedy úver bude pripísaný na účet žalobcu. Hoci pod poznámkou označenou * pod bodom 39. zmluvy je uvedené, že je to tretí deň po podpise zmluvy, poznámka označená ** hovorí jednoznačne, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, úver je poskytnutý dňom jeho pripísania na účet. Od tejto splatnosti sa potom odvíja aj splatnosť ďalšej splátky minimálne v určení mesiaca splatnosti druhej splátky. Vzhľadom k tomu, v čase podpisu zmluvy nebolo možné bez akýchkoľvek pochybností získať vedomosť o tom, kedy nastane splatnosť poslednej splátky a teda aj termín konečnej splatnosti úveru. Preto súd vychádza z toho, že termín konečnej splatnosti úveru v zmluve nie je uvedený a nie je ani určiteľný, a tak zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Navyše, nie je možné ani vylúčiť, že úver nebude pripísaný na účet spotrebiteľa tretí deň od podpisu zmluvy keď deň podpisu 22. 7. 2015 bola streda a tretí deň je potom 25. 7. 2015 (sobota, kedy banky nevykonávajú finančné transakcie v prípade, že sa nejedná o totožnú banku, čo je aj daný prípad, žalobca mal účet v Tatra banke, žalovaný v Citibank Europe). Následne mesiac po poskytnutí úveru pri splatnosti prvej splátky môže taktiež padnúť na víkend, či sviatok, keď sa lehota splatnosti posúva podľa § 122 OZ, v prípade posledných dní mesiaca sa môže splatnosť ďalších splátok prehnúť o mesiac ďalej, teda neskôr, ako by sa na prvý pohľad pri podpise zmluvy mohlo zdať.

6. Súd prvej inštancie následne ustálil, že pre absenciu náležitostí podľa 9 ods. 2 písm. f) cit. zákona, ktoré musia byť v zmluve uvedené, je nutné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca je povinný žalobcovi vrátiť len to, čo mu žalovaný reálne poskytol, t. j. 2.800,-eur.

7. Vzhľadom k tomu sa súd prvej inštancie potom nezaoberal výpočtom RPMN, nakoľko tento údaj (bez ohľadu na jeho správny výpočet) už nemá vplyv na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako ani ďalšie tvrdenia žalobcu uvedeného v jeho písomných podaniach adresovaných súdu (tieto by len mohli zdupľovať konštatovanie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako napr. údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, nakoľko je pravdou, že nie je uvedený správne (48 mesačných splátok x mesačná splátka 82,68 eura skutočne nie je celkovo 3.899,04 eura, ale 3.968,64 eura, pričom celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom).

8. K naliehavému právnomu záujmu súd uviedol, že sa plne stotožnil s argumentáciou žalobcu. Súd poukázal na § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. V danom prípade osobitným predpisom je ust. § 11 ods. 4 ZoSÚ v platnom znení, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Uvedené ustanovenie bolo doplnené do ZoSÚ zák. č. 279/2017 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2018, teda v čase vyhlásenia rozsudku bol daný naliehavý právny záujem. Ak by

takéto zákonné ustanovenie aj absentovalo, súd je, rovnako ako žalobca, toho názoru, že len takýmto určením sa žalobca dozvie, aký je jeho skutočný dlh voči žalovanému a koľko má plniť, rovnako tak žalovaný vie, koľko môže súdne vymáhať, pokiaľ si žalobca svoj dlh dobrovoľne nesplní. Tento rozsudok jasne a nepochybné určil, aký rozsah plnenia sa od žalobcu očakáva.

9. Nad rámec žaloby súd prvej inštancie uviedol, že sa nemohol zaoberať neprijateľnosťou zmluvnej podmienky - dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko v súlade s názorom žalovaného, je aj súd toho názoru že táto dohoda nie je zmluvnou podmienkou, ale jedná sa o samostatný právny úkon, pri ktorom je tiež možné určiť jeho platnosť či neplatnosť. Avšak súd je viazaný žalobným návrhom a nemôže ho prekročiť (§ 216 CSP). Žalobca nežiadal určiť neplatnosť tohto právneho úkonu, preto súd o ňom nerozhodoval.

10. O nároku žalobcu na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t. j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Žalobca bol v konaní plne úspešný, avšak náhrady trov konania sa výslovne vzdal, keď žiadal rozhodnúť tak, že žiadna strana nemá nárok na náhradu trov konania. Napriek tomu by mu náhrada prináležala, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli, ani si žiadne nevyčísli.

11. O povinnosti žalovaného zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Galanta súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 99,50 eura, súd rozhodol s poukazom na § 2 ods. 2 veta prvá, § 4 ods. 2 písm. u/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a položky 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

12. Keďže bol žalovaný neúspešný v celom rozsahu a žalobca je od platenia súdnych poplatkov oslobodený podľa § 4 ods. 2 písm. u/ cit. zák., je žalovaný potom povinný zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu a to vo výške 99,50 eura.

13. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho splnomocnenca odvolanie žalovaný, s uplatnením odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie zmenil a priznal žalovanému náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania.

14. Odvolateľ prioritne vyslovil nesúhlas so záverom súdu prvej inštancie, že v úverovej zmluve absentuje obligatórna náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z., na základe čoho vyhodnotil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, pričom súčasne spochybnil aj v zmluve uvedenú celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom, ktorú nepovažoval za správnu. Odvolateľ zastával názor, že predmetná zmluva je vyhotovená správne a obsahuje všetky povinné náležitosti v zmysle zákona.

15. V prvej časti odvolania sa vyjadril k dobe trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti. Aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je končená splatnosť poskytnutého úveru. Má za to, že predmetná zmluva obsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybné možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru tak, ako je tomu aj v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je končená splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2001 (zrejme 2010) Z.z. dosiahnutý. V tejto súvislosti odkázal na závery Súdneho dvora EÚ v rozsudku vo veci C-42/2015 body 71 až 73. Doplnil, že z dátumu konečnej splatnosti, uvedenej v úverovej zmluve je žalobcovi jednoznačne jasné a zřejmé, kedy nastane konečná splatnosť úveru, preto má žalovaný za to, že uvedená náležitosť úverovej zmluvy je splnená. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 10Csp/90/2017, Okresného súdu Brezno sp. zn. 4C/40/2014, Okresného súdu Poprad sp. zn. 17Csp/158/2017, Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Csp/132/2017, ako aj Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 499/2011 pojednávajúce o princípe právnej istoty.

16. V ďalšej časti odvolania sa žalovaný vyjadril k celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, pričom poukázal na ust. § 2 písm. g) a h) zák. č. 129/2010 Z.z. Uviedol, že v samotnej úverovej zmluve je tak poistenie ako aj ďalšie alternatívne služby upravené v časti „doplnkové služby - dobrovoľné“. Je len na slobodnom rozhodovaní samotného klienta, či sa pre niektorú z doplnkových služieb rozhodne alebo nie. V uvedenom prípade klient nezvolil poistné, tiež nezvolil ďalšiu doplnkovú službu, zmena výšky a počtu splátok, a rozhodol sa pre službu odložené splátky, ktorá je spoplatnená sumou 1,45 Eur mesačne. Aj táto skutočnosť preukazuje dobrovoľnosť uzatvorenia predmetných služieb, ktoré žalobca mohol, ale aj nemusel uzatvoriť. Okrem toho aj v samotnej celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom je uvedené „bez platieb za doplnkové služby“. O tom, že poistné a ďalšie alternatívne služby sú dobrovoľné bol žalobca informovaný aj v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, pod bodom 3. S uvedeným súvisí nevyhnutnosť pri prepočte celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom odpočítať od sumy 3.968,64 Eur úhradu za dobrovoľnú službu odloženej splátky výsledkom ktorej je suma uvedená v úvere ako celková čiastka splatná spotrebiteľom 3.899,04 Eur. Z uvedeného je preto podľa odvolateľa nepochybne jasne preukázané, že uzatvorením poistného prípadne inej alternatívnej služby, v žiadnom prípade nebolo podmienené uzatvorenie úverovej zmluvy. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Okresného súdu Brezno pod sp. zn. 4C/40/2014, Okresného súdu Senica pod sp. zn. 9Csp/188/2017.

17. Žalobkyňa odvolanie nepodala. K doručenému odvolaniu žalovaného predložila stručné písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že rozhodnutie okresného súdu považuje po všetkých stránkach za správne a pridržiava sa všetkých doterajších vyjadrení, na základe toho navrhuje, aby krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil vo výroku ako vecne správne, v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

18. Ďalšie podania strany do spisu v odvolacom konaní nedoručili.

19. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c) CSP).

20. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným uplatnenou odvolacou argumentáciou žalovaného a odôvodnením preskúmaného rozsudku bolo posúdiť správnosť záveru súdu prvej inštancie o tom, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení v čase uzavretia danej spotrebiteľskej zmluvy (ďalej len zák. č. 129/2010 Z.z.), a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, v dôsledku čoho vyhovel žalobe a výrokom I. preskúmaného rozsudku určil, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov.

21. V zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 11 ods. 1 cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkov, ak písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

23. Z predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver, uzavretej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. Piešťany ako dodávateľom a veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou a spotrebiteľkou dňa 22.7.2015 z bodu 39. vyplýva: „Termín konečnej splatnosti 48

mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Pod bodom 31. termíny splatnosti splátok, v poznámke je uvedené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. V bode 36. bol dohodnutý počet splátok 48.

24. Z cit. ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. je zrejmé, že zákon jednoznačne nevymedzuje, akým spôsobom má byť konečná splatnosť spotrebiteľského úveru v zmluve uvedená. Základnou všeobecnou požiadavkou však je, aby bola v zmluve táto náležitosť uvedená jasne a zrozumiteľne, bez ťažkosti a s istotou určiteľným spôsobom. Cieľom resp. účelom tohto ustanovenia je zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň poslednej splátky úveru, teda termín jeho konečnej splatnosti, resp. dobu, dokedy bude povinný predmetný úver splácať. Účel tohto ustanovenia je naplnený vtedy, ak uvedenie termínu končenej splatnosti v zmluve umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum poslednej splátky. Podľa názoru odvolacieho súdu citované ustanovenie rozhodne nie je možné vykladať tak, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť v zmluve definovaný výhradne jednoznačným dátumom, teda konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. Obdobný názor vyslovil SD EÚ vo veci C-42/2015Home Credit Slovakia c/a Klára Biróová keď uviedol, že čl. 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

25. Vzhľadom na uvedené potom, ak v predmetnej zmluve je uvedený termín končenej splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci spotrebiteľovi s rozumovými schopnosťami na úrovni priemerne spôsobilej osoby musí byť jednoznačne zrejmé, že posledná splátka úveru bude splatná za 48 mesiacov (4 roky) po poskytnutí úveru a to k 15.dňu v poslednom mesiaci. Priemerný spotrebiteľ si tak s použitím triviálnej matematiky vie jednoducho, bez ťažkostí, bez pochybností a s istotou určiť termín poslednej splátky úveru, teda termín konečnej splatnosti úveru. Podľa názoru odvolacieho súdu je teda uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v bode 39. predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere dostatočne jasné, určité a zrozumiteľné, naplňajúce požiadavku cit. ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z., v súlade so zákonom. Spotrebiteľ teda nepochybne v danom prípade disponuje informáciou, kedy nastane konečná splatnosť poskytnutého úveru, ktorá je závislá iba od momentu jeho faktického poskytnutia. Nie je potom správny záver súdu prvej inštancie, že v predmetnej zmluve absentuje náležitosť - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho považoval predmetný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov, čo určil aj vo výroku I. preskúmaného rozsudku.

26. Podľa odôvodnenia preskúmaného rozsudku v bode 18. súd prvej inštancie nezaložil svoje rozhodnutie na nesprávnosti uvedenia celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, ale iba výlučne na absencii náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. (viď bod 17.), pričom jeho úvahy o správnosti údajov o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom ani nie sú komplexné. Odvolací súd sa preto touto otázkou nemal dôvod zaoberať.

27. Keďže nadväzne po prijatí vyššie uvedeného chybného záveru sa súd prvej inštancie už ďalšími žalobou uplatnenými dôvodmi prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru nezaoberal a v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci o vyššie uvedenom potom nevykonal navrhované resp. v zmysle § 295 CSP i nevyhnutné dôkazy a tento nedostatok nemožno vzhľadom na jeho charakter a potrebný rozsah dokazovania dobre napraviť až v konaní pred druhoінстанčným odvolacím súdom, odvolací súd potom s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a s použitím § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní, súc pritom viazaný vyššie vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude posúdiť prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného spotrebiteľského úveru z iných hľadísk, najmä predostretých v podanej žalobe, za tým účelom vykonať potrebné navrhnuté resp. nevyhnuté dokazovanie a následne vo veci opätovne

rozhodnúť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie zároveň aj o náhrade tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).